

време. Тие виждаше божя благодать въ това, че сж и мале случай да прегърнатъ и да помилватъ едно бѣдно сираче. Скоро тие са приежрзале искрено камъ нея, защото, който я познаваше, не можеше да я не обикне. Моята камъ нея любовь сж не чинила вече на баща ми празна работа; а майка ми само това и желала, щото нейниятъ Петарчо да са ожени за милата капетанска дъщеря.

Слухътъ за моето арестуване поразилъ сичкото наше семейство. Мария Ивановна така просто разказала на родителите ми за моето чудно познанство съ Пугачова, щото нейниятъ разказъ не само че ги не обезпокоилъ, но накаралъ ги да са смѣятъ отъ чисто сърце. Баща ми не можѣлъ да повѣрва, че азъ сжмъ забърканъ въ гнусавиятъ бунтъ, на когото цѣльта била да разруши престолътъ и да истрѣби дворянскиятъ родъ. Той строго испиталъ Савелича. Старецътъ не скрилъ, че господаринътъ му е ходилъ на-госте у Емилияна Пугачова и че злодѣецътъ го е принималъ съ уважение; но клѣлъ са, че за никаква измѣна той не е чулъ. Стариците са успокоиле и захванале да очѣкватъ благоприятни извѣстия. Мария Ивановна била разволнувана твърде силно, но млчала, защо бѣше надарена съ най-големата скромность и съ предпазливость.

Преминале нѣколко недѣли Изведнашъ баща ми приелъ писмо отъ нацията роднина княза ***. Князътъ му писалъ за мене. Послѣ обикновенниятъ пристѣплъ въ писмото си, той му обавилъ, че подозрѣцията за моето участие въ намѣренята на бунтовниците, за нещастие, оказале твърде основателни и че примѣрното наказание би трѣбало да ма постигне, но че царицата, изъ уважение камъ заслугите и камъ старите години на баща ми, са рѣшила да помилува пристѣпниятъ му синъ и, като